

Staten van Aruba
ZJ 2021-2022-971

Bijlage B.

Aan de Gouverneur van Aruba
Plaza Eman 3
ALHIER

Uw kenmerk:

Ons kenmerk: OMR-W-136/2021 A.

Onderwerp:

ontwerp-Landsverordening tot wijziging van de Handelsregisterverordening (AB 1991 no. GT 15) en de Landsverordening voorkoming en bestrijding witwassen en terrorismefinanciering (AB 2011 no. 28) (registratie uiteindelijk belanghebbenden van ondernemingen, rechtspersonen, trusts en soortgelijke juridische constructies)

Oranjestad,

02 MAR 2022

Ik heb de eer u hierbij mede namens mijn ambtgenoten van Economische Zaken, Communicatie en Duurzame Ontwikkeling, en van Financiën en Cultuur, aan te bieden het advies van de Raad van Advies van 29 september 2021, no. RvA 76-21, betreffende het bovenvermelde ontwerp. De Raad kan zich verenigen met de doelstelling, doch niet met de inhoud van het ontwerp en geeft u in overweging het niet aan de Staten aan te bieden, dan nadat met zijn advies rekening is gehouden. Hieronder zal worden ingegaan op het advies en de daarin opgenomen opmerkingen van de Raad.

1. Algemeen

- 1.1 In de punten 1.1 en 1.2 van zijn advies beschrijft de Raad de strekking van het onderhavige ontwerp. Hierbij zijn geen inhoudelijke opmerkingen gemaakt, waardoor dit onderdeel geen bespreking behoeft.
- 1.3 In punt 1.3 merkt de Raad op dat hij vervolgens opmerkingen maakt over onder meer de persoonlijke levenssfeer (privacy), effectiviteit en uitvoerbaarheid, alsmede het toezicht en de handhaving. Ook deze opmerking van de Raad behoeft geen bespreking.

Bescherming van de persoonlijke levenssfeer

- 1.4 In punt 1.4 van zijn advies merkt de Raad samengevat op dat met het ontwerp een verplichte registratie van de UBO van ondernemingen, rechtspersonen en trusts wordt beoogd, en dat daartoe bepaalde privé-gevoelige persoonsgegevens van de UBO zullen moeten worden opgegeven bij de KvK ter opneming daarvan het in het handelsregister. De Raad merkt op dat dit op zichzelf genomen een inmenging in de persoonlijke levenssfeer van burgers vormt, waarvan de eerbiediging in artikel 1.16, eerste lid, van de Staatsregeling wordt gewaarborgd, zij het dat bij of krachtens landsverordening beperkingen aan dit recht kunnen worden gesteld. Het ontwerp voorziet daarin. Dit onderdeel behoeft evenmin nadere bespreking.
- 1.5 In punt 1.5 merkt de Raad verder op dat ingevolge artikel 8, eerste lid, van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (EVRM) eenieder recht heeft op respect voor zijn privéleven. Inmenging van enig openbaar gezag is slechts toegestaan indien daarvoor een legitiem doel is en de inmenging noodzakelijk, geschikt en proportioneel is. De Raad merkt ten aanzien daarvan op dat in de toelichting een bespreking ter zake ontbreekt, met name wat betreft de vraag of en in hoeverre er sprake is van een balans tussen het recht op privacy van de UBO en het opsporingsbelang van de bevoegde autoriteiten, respectievelijk het onderzoeksbelang van de dienstverlener in het licht van de doelstelling (namelijk transparantie met het oog op het tegengaan van misbruik van juridische entiteiten).

Naar het oordeel van de Raad dienen de keuzes die in het ontwerp worden gemaakt gebaseerd dienen te zijn op een zorgvuldige afweging van deze belangen en acht het noodzakelijk dat de toelichting met een passage ter zake uitgebreid wordt.

Dienaangaande wordt opgemerkt dat het onderhavige ontwerp primair strekt tot het aanscherpen van de regels ter voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme. Dit rechtvaardigt dat persoonlijke informatie van de uiteindelijk belanghebbende wordt geregistreerd en te allen tijde toegankelijk is voor bevoegde autoriteiten. Deze gegevens zijn namelijk noodzakelijk voor hun werkzaamheden in het kader van opsporing en vervolging van strafbare feiten en het houden van toezicht. Met het oog op de bescherming van de privacy van de uiteindelijk belanghebbende is deze informatie niet voor eenieder openbaar. De bevoegde autoriteiten kennen een geheimhoudingsplicht, hetgeen deze privacy van de uiteindelijk belanghebbenden waarborgt. Met uitzondering van de FIU en de CBA, worden de bevoegde autoriteiten die toegang krijgen tot alle ubo-gegevens bij landsbesluit, houdende algemene maatregel, aangewezen. Naar aanleiding van de opmerkingen van de Raad is het ontwerp evenwel in die zin aangepast dat LWTF-dienstverleners toegang krijgen tot beperkte ubo-gegevens, namelijk de naam, de geboortemaand en het geboortjaar, de woonstaat en de nationaliteit en de aard de omvang van het door de uitein-

delijk belanghebbende gehouden economische belang. Het ontwerp kent dus een afgebakende, wettelijk vastgelegde groep van personen die inzage zullen hebben tot ubo-gegevens. Dat is anders dan in Nederland, waar eenieder toegang heeft tot beperkte ubo-gegevens, die in het ontwerp enkel aan de LWTF-dienstverleners zullen worden verleend. Voorts wordt opgemerkt dat alleen de bevoegde autoriteiten ubo-gegevens, de FIU en de CBA daaronder begrepen, gerangschikt op natuurlijke personen, kunnen inzien. Meldingsplichtige instellingen kunnen niet op natuurlijke personen zoeken, maar uitsluitend op de naam van de onderneming, rechtspersoon, trust of soortgelijke juridische constructie. Om de zorgen van de Raad inzake waarborging van de persoonlijke levenssfeer van de uiteindelijk belanghebbenden tegemoet te komen, is in het ontwerp een geheimhoudingsplicht opgenomen voor alle personen die inzage krijgen van gegevens van de uiteindelijk belanghebbende dan wel uit het register gegevens verstrekt krijgen (nieuw voorgesteld artikel 12e). Hiermee zijn ook dienstverleners verplicht tot geheimhouding van hetgeen zij in de uitvoering van hun *'customer due-dilligence'* op grond van dit ontwerp vernemen. De memorie van toelichting is op pagina's 6 en 7 met het voorgaande aangevuld.

- 1.6 De Raad vraagt in punt 1.6 in het bijzonder aandacht voor de toegang van de dienstverleners tot alle bij de KvK te registreren gegevens van de UBO en afschriften van documenten ter onderbouwing van de identiteit en het economisch belang van de UBO. Naar het oordeel van de Raad wordt de vraag of deze ongelimiteerde bevoegdheid tot inzage voor de dienstverlener de noodzakelijkheids- en proportionaliteitstoets doorstaat, niet in de toelichting besproken. Aldus ontbreekt er een draagkrachtige motivering voor deze inmenging in het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Te dien aanzien wordt verwezen naar mijn reactie onder punt 1.5.

- 1.7 Daarnaast is de Raad van oordeel dat de noodzaak voor de toegang van de dienstverleners tot alle gegevens van de UBO niet onderbouwd wordt. Zo zijn de aard en omvang van de problemen bij het identificeren van de UBO door de dienstverleners niet expliciet beschreven en wordt niet duidelijk gemaakt waarom toegang van de dienstverleners tot alle gegevens van de UBO nodig is. Daarbij gaat het niet alleen om banken, maar ook om bijvoorbeeld advocaten, belastingadviseurs, accountants, makelaars, juweliers en casino's. Nu hier sprake is van toegang voor een ruime en diverse groep van dienstverleners, kan de vraag gesteld worden of deze kring dienstverleners niet te ruim is. Geadviseerd wordt om in elk geval ten aanzien van de dienstverleners een expliciete doelbinding op te nemen in het voorgestelde artikel 12c van de HRV, beperkt tot hetgeen noodzakelijk is in het kader van de uitvoering van hun verplichting tot het verrichten van cliëntenonderzoek in kader van de LWTF.

De Raad merkt op dat op het niveau van de detailgegevens met name niet wordt ingegaan op de noodzaak tot het gebruik van het fiscaalnummer door de dienstverleners in het kader

van het onderzoek naar de UBO, in ogenschouw nemend dat het gebruik van het fiscaalnummer in eerste instantie bedoeld is voor de overheid.

Dienaangaande wordt verwezen naar mijn reactie onder punt 1.6.

- 1.8 Ook wordt er naar het oordeel van de Raad geen aandacht besteed aan de vraag of er minder ingrijpende maatregelen zouden kunnen worden aangewend, die eveneens kunnen bijdragen aan het vaststellen van de identiteit van de UBO. Bijvoorbeeld door het gebruik van het fiscaalnummer te beperken tot bepaalde dienstverleners of tot bepaalde gevallen met een verhoogd risico, dan wel de toegang te beperken tot bepaalde gegevens. Hiernaast speelt de vraag welke passende waarborgen door de KvK zullen worden genomen om de integriteit van de in het register opgenomen UBO-gegevens te beschermen (zoals technische beveiligingseisen om het gevaar van ‘hacking’ tot een minimum te beperken).

Te dien aanzien wordt wederom verwezen naar mijn reactie onder punt 1.6. Wat betreft de vraag van de Raad op welke wijze de integriteit van de in het register opgenomen gegevens van de UBO zullen worden beschermd, wordt opgemerkt dat het handelsregister in 2019 is gedigitaliseerd via *tailormade software* dat is vervaardigd door het bedrijf DataLeaf, dat ook het ubo-register zal ontwikkelen. DataLeaf volgt ter beveiliging van data de richtlijnen die beschreven zijn door de Open Web Application Security Project (OWASP) Foundation. Dit is een open organisatie die beveiliging van software in de branche voorschrijft. In de ontwikkelrichtlijnen en kwaliteitscontroles vervult deze OWASP Top 10 een relevante rol ter beveiliging van data. Naast het zorgen van veiligheid in de applicaties, heeft DataLeaf een eigen *professional hosting platform*. De servers zijn redundant uitgevoerd via enkele datacenters binnen verschillende locaties in Nederland. Daarmee zal de UBO-applicatie hoge beschikbaarheid en veiligheid kennen. Hiernaast zijn basisvirus-, en malware scanners continue actief en wordt de data deels *encrypted* wordt opgeslagen. Tot slot wordt opgemerkt dat binnen de Kamer zelf een zeer gering aantal mensen geautoriseerd zullen zijn om het ubo-register te raadplegen dan wel te actualiseren. Op het moment dat er wordt ingelogd in het *custom made* data-systeem, opgezet door Dataleaf, zal digitaal een trail worden bijgehouden.

- 1.9 In punt 1.9 merkt de Raad voorts op dat juist gelet op de grootte en diversiteit van de groep dienstverleners – gezien de bescherming van de privacy van de UBO bezien in het licht van de doelstelling – door de Nederlandse regering ervoor gekozen is om de dienstverlener geen toegang te verlenen tot de zogenoemde aanvullende UBO-informatie, nu dit niet proportioneel en noodzakelijk is bevonden. Deze keuze is in lijn met het advies van de Autoriteit Persoonsgegevens inzake de toegang tot gegevens voor poortwachters.

Ik verwijs nogmaals naar mijn reactie in punt 1.6.

- 1.10 In punt 1.10 merkt de Raad op dat de Nederlandse regeling ook een (extra) waarborg kent ter bescherming van de privacy van UBO door in uitzonderlijke omstandigheden en per geval te voorzien in een uitzondering op de toegang tot alle of tot een gedeelte van de UBO-informatie, indien de UBO door de informatieverstrekking blootgesteld wordt aan een onevenredig risico op fraude, ontvoering, chantage, afpersing, pesterijen of intimidatie of indien de UBO minderjarig is of anderszins handelingsonbekwaam (artikel 23 van de Nederlandse Handelsregisterwet). Voorts kent deze wet een bepaling waarin de UBO het recht verkrijgt om op verzoek inzicht te krijgen in het aantal keren dat zijn gegevens (met uitzondering van verstrekkingen aan de FIU en de bevoegde autoriteiten) zijn verstrekt (artikel 22, zesde lid, van de Handelsregisterwet).

De Raad merkt op dat hij, gezien het vorenstaande, ernstige twijfels heeft of op alle punten van de voorgestelde regeling voldaan zal worden aan de waarborgen van artikel 8, eerste lid, van het EVRM. De Raad acht het noodzakelijk dat artikel I, onderdeel I, van het ontwerp met inachtneming van het vorenstaande wordt herzien, met aanpassing van de toelichting.

Dienaangaande wordt opgemerkt dat naar aanleiding van deze opmerkingen van de Raad in het ontwerp een grondslag is opgenomen om ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de personen die in het handelsregister staan ingeschreven beperkingen te stellen aan het verstrekken van in het register opgenomen informatie. Ook is in navolging van – het nog niet in werking getreden – onderdeel Fa van de Implementatiewet registratie uiteindelijk belanghebbenden van vennootschappen en andere juridische entiteiten in het ontwerp een bepaling opgenomen om te waarborgen dat toegang tot het register alleen wordt geboden aan personen die zich vooraf hebben geïdentificeerd, dat de uiteindelijke belanghebbende zelf inzicht heeft hoe vaak hij is opgezocht in dit register – behoudens de verstrekkingen aan bevoegde autoriteiten – en dat deze opsporingsinstanties in staat worden gesteld na te gaan welke dienstverleners bepaalde gegevens hebben bekeken in het register en de frequentie waarmee dit plaatsvindt om onder meer te registreren welke dienstverlener om informatie van een of meer UBO-gegevens verzoekt. Ik verwijs naar de nieuwe leden 4 tot en met 6 van voorgesteld artikel 12c en naar de aangepaste memorie van toelichting op pagina 18.

Effectiviteit en uitvoerbaarheid

- 1.11 De Raad constateert in punt 1.11 dat de goede werking van het register en de juistheid van de daarin opgenomen gegevens in sterke mate afhankelijk is van de wijze waarop de door het ontwerp aangewezen personen (lees: eigenaar, bestuurder, vennoot, trustee) aan hun wettelijke verplichtingen voldoen. Naar het oordeel van de Raad lijkt er daarbij geen sprake te zijn van (directe) controle op de gegevens die zullen worden aangeleverd. Weliswaar voorziet de regeling in corrigerende mechanismen als informatie uit andere bronnen beschikbaar komt, maar dat betreft niet de controle op de juistheid van de door deze personen

aangeleverde gegevens als zodanig. Dat roept vragen op ten aanzien van de betrouwbaarheid van de ter registratie opgegeven gegevens.

Te dien aanzien wordt opgemerkt dat de Kamer de juistheid van de aangeleverde gegevens controleert door de vereiste documenten op te vragen. Voor een nieuwe inschrijving van een rechtspersoon worden bijvoorbeeld opgevraagd de gewaarmerkte statuten, een kopie van het aandeelhouderregister en identiteitsbewijzen van de bestuurders. Om het adres te controleren, worden bijvoorbeeld opgevraagd een kopie van de huurovereenkomst en identiteitsbewijs. In geval van een bestuurswijziging worden de volgende documenten gecontroleerd: een kopie van het identiteitsbewijs, van een ondertekende aandeelhoudersvergadering (notulen), van het aandeelhoudersregister en – voor zover van toepassing – van de aandelenoverdracht en een ondertekend online document, waaruit gegevens en de handtekening overeenkomstig het identiteitsbewijs kan worden gecontroleerd.

- 1.12 De Raad merkt in punt 1.12 op dat in het kader van de registratie van de UBO-informatie ingevolge het nieuwe artikel 19 van de Handelsregisterverordening het toezicht deels bij de KvK en deels bij de Directie Economische Zaken, Handel en Industrie (DEZHI) zal worden gelegd. Met het oog op de uitvoerbaarheid vraagt de Raad zich af – in het licht van de taakuitbreiding – in hoeverre zowel de KvK als de DEZHI adequate voorzieningen en voldoende kwalitatief en kwantitatief geëquipeerd personeel tot hun beschikking hebben of zullen krijgen om effectieve controle en effectief toezicht alsmede een doelmatige handhaving te bewerkstelligen. Dit doet bij de Raad tevens de vraag rijzen welke andere ondersteunende maatregelen zijdens de regering zullen worden genomen, teneinde te waarborgen dat de voorschriften uit het ontwerp op een juiste wijze zullen worden geïmplementeerd en toegepast. De Raad merkt voorts op dat het hem voorkomt dat het vergroten van capaciteit forse investeringen zal vergen. Dit wordt nog eens bevestigd door desgevraagd verkregen inlichtingen zijdens de KvK waarin wordt aangegeven dat de KvK niet van overheidswege wordt gesubsidieerd en de huidige situatie zodanig is dat zij onvoldoende middelen heeft om haar takenpakket naar behoren te uit te voeren.

Ten aanzien van de eerste stelling van de Raad wordt opgemerkt dat uit voorgesteld artikel I, onderdeel M (het nieuwe artikel 19 van de Handelsregisterverordening) niet volgt dat het toezicht deels bij de KvK en deels bij de Directie Economische Zaken, Handel en Industrie (DEZHI) zal worden gelegd. Artikel 19 bevat een standaard toezichtbepaling, waarin – zoals thans het geval is – in ieder geval de secretaris van de Kamer als toezichthouder is aangevoerd. De opmerking van de Raad is op dat punt dus niet juist.

Wellicht volgt de conclusie van de Raad uit de memorie van toelichting waarin op pagina 11 werd vermeld dat de handhavingstaken (het opleggen van de last onder dwangsom en de bestuurlijke boete naar aanleiding van door de KvK geconstateerde overtredingen) naar alle waarschijnlijkheid zullen worden opgedragen aan de DEZHI in samenwerking met de KvK.

Ter vermindering van onduidelijkheden en het feit dat ook de DEZH op korte termijn niet in staat zal zijn om de handhavingstaken naar behoren uit te voeren, is deze volzin uit de memorie van toelichting verwijderd.

De vraag van de Raad welke ondersteunende maatregelen tijdens de regering zullen worden genomen, teneinde te waarborgen dat de voorschriften uit het ontwerp op een juiste wijze zullen worden geïmplementeerd en toegepast wordt als volgt geantwoord. De regering zal terstond een aanvang nemen met de oprichting van een nieuwe afdeling, directie of autoriteit om bestuurlijke handhaving van economische wetgeving ter hand te nemen. De nodige inventarisatie wordt gedaan en nodige adviezen worden thans opgevraagd. De opmerking van de Raad dat dit flinke investeringen met zich zal brengen, is juist. De financiële paragraaf van de memorie van toelichting is op dit punt aangepast.

- 1.13 In punt 1.13 vraagt de Raad zich af in hoeverre de maximale hoogte van de in voorgesteld artikel 19a van de HRV opgenomen door de Minister op te leggen boete (ten hoogste Afl. 25.000,-) effectief zal blijken in het kader van het beoogde doel.

In het licht van het vorenstaande acht de Raad het noodzakelijk dat in de toelichting expliciet wordt ingegaan op de te verwachten effectiviteit van de voorgestelde regeling in samenhang met de borging van de juistheid van de gegevens in het register en adviseert hij om een korte paragraaf in de toelichting op te nemen over de te verwachten administratieve lasten voor zowel het bedrijfsleven als de KvK.

Naar aanleiding van deze opmerking van de Raad is de maximale hoogte van de boete in voorgesteld artikel 19a, tweede lid, verhoogd naar Afl. 100.000,-. De verplichting om gegevens over de UBO te registreren en dit door middel van “*effective, proportionate and dissuasive sanctions*” te handhaven, vloeit voort uit FATF-aanbevelingen op het gebied van de bestrijding van witwassen en terrorismefinanciering. Het ligt dan in de rede dat aansluiting wordt gezocht bij de LWTF en meer in het bijzonder bij het Landsbesluit grondslagen bestuurlijke handhaving LWTF. Op grond van dit landsbesluit worden overtredingen van de eerste categorie met ten hoogste Afl. 100.000,- gesanctioneerd. Het niet opgeven van de UBO van een onderneming dan wel het (abusievelijk) verstrekken van onjuiste informatie is een administratieve overtreding die doorgaans kan worden hersteld. Voor dergelijke overtredingen zal dan ook in eerste instantie een last onder dwangsom worden opgelegd. Indien geconstateerd wordt dat er opzettelijk geen UBO-gegevens wordt geregistreerd onjuiste informatie wordt verstrekt, zal een bestuurlijke boete van maximaal Afl. 100.000,- worden opgelegd. Het vaststellen van de boete op maximaal Afl. 1.000.000,- (de tweede categorie ingevolge het Landsbesluit grondslagen bestuurlijke handhaving LWTF) is naar mijn oordeel niet proportioneel en zal desastreuze financiële gevolgen hebben voor de economische sector. De memorie van toelichting is op de pagina's 20 en 21 met het voorgaande in overeenstemming gebracht.

Het advies van de Raad om in overeenstemming met FATF-aanbeveling 24, een concrete bewaartermijn van de UBO-informatie in het ontwerp op te nemen, heb ik opgevolgd. Ik verwijs naar het nieuwe zesde lid van artikel 12b.

Toezicht en handhaving

- 1.14 De Raad vraagt zich in punt 1.14 af hoe het toezicht in de praktijk zal plaatsvinden en wat de beoogde rol is van de secretaris van de KvK in dit verband. Ook kan de vraag gesteld worden wat concreet de rol zal zijn van de Directie EZ. Nu de keuze om het toezicht deels bij de KvK en deels bij de Directie EZ te leggen niet verder wordt gemotiveerd in de toelichting, roept dit tevens de vraag op of er mogelijke alternatieven zijn overwogen om het toezicht elders onder te brengen. Bij voorkeur door dit te centraliseren bij één (op afstand geplaatste) gespecialiseerde instantie op het gebied van de bestrijding van witwassen en terrorismefinanciering (bijvoorbeeld de CBA). Met het oog op de realisering van reëel en effectief toezicht en de handhaving van de in het ontwerp opgenomen verplichtingen, acht de Raad het noodzakelijk dat de memorie van toelichting wordt uitgebreid met een nadere beschouwing waarin deze vraagpunten worden geadresseerd.

Dienaangaande wordt verwezen naar mijn reactie in punt 1.12 waarin wordt opgemerkt dat uit het ontwerp niet volgt dat het toezicht deels bij de Kamer en deels bij de DEZHI zal worden gelegd. Ten aanzien van de vraag of er mogelijke alternatieven zijn overwogen om het toezicht elders onder te brengen, bijvoorbeeld de CBA, wordt opgemerkt dat de CBA heeft aangegeven niet belast te willen worden met deze aanvullende taak. De CBA voert reeds een groot aantal taken uit op het gebied van de bestrijding van witwassen en terrorismefinanciering en wenst deze taken vooralsnog niet uit te breiden. Daarvoor zal immers – zoals de Raad terecht stelt – extra mankracht en financiering noodzakelijk zijn. Als opgemerkt in punt 1.12 zal de overheid zorgen voor de oprichting van een compleet nieuwe handhavingsunit, die belast zullen worden met het toezicht en de handhaving op de naleving van de onderhavige verplichting.

- 1.15 Handhaving van de voorstellen uit het ontwerp, vereist een gedegen onderlinge afstemming tussen de (secretaris van de) KvK en de Directie EZ waartoe (tijdige) adequate informatievoorziening noodzakelijk wordt geacht. Ook voor de burgers (lees: het bedrijfsleven) is – gelet op de implicaties van de voorstellen – duidelijke voorlichting noodzakelijk. De Raad adviseert in dit verband om een protocol tussen de KvK en de Directie EZ te laten opstellen en eventueel van mandatering door de Minister aan niet-ondergeschikten te voorzien, alsmede om zorg te dragen voor een tijdige en adequate voorlichtingscampagne.

Ten aanzien van deze opmerking van de Raad verwijs ik naar mijn eerdere reacties ter zake.

Verandering heffingssystematiek jaarlijkse bijdrage

1.16 Ten aanzien van de opmerkingen van de Raad in de punten 1.16 tot en met 1.21 inzake de wijziging van de heffingssystematiek van de jaarlijkse bijdrage voor inschrijving in het handelsregister merk ik het volgende op. Een van de hoofddoelstellingen van het huidige kabinet is het verbeteren van de *ease of doing business* in Aruba door het wegnemen van red tape en andere belemmeringen voor ondernemers en investeerders, waardoor het doen van zaken in Aruba wordt vergemakkelijkt. De voorgenomen acties en maatregelen zullen onder meer moeten leiden tot een vermindering van de *cost of doing business*. De voorgestelde heffingssystematiek is bij nader inzien niet in overeenstemming met voornoemde doelstelling. Ten eerste zal de wijziging een onevenredige verhoging inhouden van de kosten voor ingeschreven ondernemingen en rechtspersonen. Hoewel vaststaat dat de huidige bedragen aan wijziging toe zijn, is het naar mijn oordeel niet opportuun om deze aanvaankelijk voorgestelde wijziging in de huidige financiële en economische situatie door te voeren. Daarna acht ik het van belang dat de ondernemingen en rechtspersonen bij de herziening betrokken zullen zijn en dat de onderverdeling van de nieuwe bedragen, naar rechtsvorm, op de meest eerlijke en evenredige wijze plaatsvindt. Voorts brengt vaststelling van de jaarlijkse bijdrage van vennootschappen op grond van het aantal werknemers een nieuwe administratieve last voor ondernemingen met zich, hetgeen afwijkt van de intentie van de overheid om zo min mogelijk – onnodige – voorschriften en regels te creëren. Immers, de onderneming zal jaarlijks bij de Kamer opgaaf dienen te doen van het aantal personen dat bij hem werkzaam is. Dat is naar huidig recht niet het geval en zal derhalve een additionele administratieve last voor ondernemingen inhouden, hetgeen mijns inziens niet rijmt met het verlichten van de administratieve last die op ondernemingen rust. Ten aanzien hiervan stelt de Raad voor om in plaats van het criterium van het aantal werkzame personen het criterium van het aantal bestuurders of functionarissen te hanteren, omdat dit aantal zou samenhangen met de hoeveelheid werk die dergelijke inschrijvingen met zich brengen. Ik kan mij in deze redenering niet helemaal vinden, aangezien deze benadering geen rekening houdt met de daadwerkelijke omvang van een onderneming. Desalniettemin onderken ik dat het criterium van het aantal bestuurders of functionarissen administratief minder belastend zou zijn voor ondernemingen dan een jaarlijkse opgaaf van het aantal werkzame personen. De Kamer beschikt immers reeds over deze informatie. Dat gezegd hebbende, dient te worden gewaarborgd dat ook zogenaamde kleine vennootschappen – die thans de minimale jaarlijkse bijdrage betalen – niet worden geconfronteerd met een forse onevenredige prijsstijging als gevolg van de nieuwe systematiek.

De nieuwe bijdragen moeten een eerlijke onderverdeling weergeven van de verschillende rechtsvormen, waarbij zoveel mogelijk rekening wordt gehouden met de huidige regeling. Ik acht het bij nader inzien dan ook niet verantwoord om deze wijziging verder in dit ontwerp te regelen. Naar aanleiding van de verschillende opmerkingen van de Raad ter zake en op grond van voortschrijdende inzichten zijn de wijzigingen die betrekking hebben op het nieuwe heffingssysteem van de handelsregisterbijdrage uit het ontwerp verwijderd, met de

kanttekening dat een nieuwe systematiek in de nieuwe Handelsregisterverordening (waarvoor thans reeds een ontwerp wordt voorbereid) zal worden geregeld, met inachtneming van het vorenstaande.

Financiële consequenties

- 1.22 De Raad merkt in punt 1.22 op dat de toelichting aangeeft dat er een bedrag begroot is van Afl. 1.063.364,- voor de inrichting van het handelsregister in verband met de verplichte registratie van trusts en de UBO van ondernemingen, rechtspersonen en trusts. Deze toelichting is naar het oordeel van de Raad niet geheel duidelijk. Zo is het onduidelijk hoe dit bedrag tot stand is gekomen. Ook vraagt de Raad zich af of – gezien de melding in de toelichting dat voormeld bedrag mede ter dekking van de exploitatiekosten van het register zal zijn - dit een éénmalige investering betreft en of de verdere exploitatiekosten (nadat de inrichting van het register gereed zal zijn) ook ten laste zullen komen van het Land. Tevens is het de Raad niet duidelijk of het begrote bedrag ook voorziet in de omzetting van het stichtingenregister en verenigingsregister naar het nieuwe handelsregister of dat deze kosten door de KvK zelf gedragen moeten worden.

Te dien aanzien wordt opgemerkt dat de financiële paragraaf naar aanleiding van deze opmerking van de Raad is uitgebreid met een onderbouwing van de kosten verbonden aan de inrichting en bijhouden van het ubo-register. Een deel van de kosten betreft jaarlijkse exploitatiekosten. Opgemerkt wordt dat deze kosten niet inhouden het overbrengen van het stichtingen- en het verenigingenregister naar het nieuwe handelsregister. Deze kosten zijn naar verwachting evenwel minimaal.

- 1.23 Voorts stelt de toelichting aangaande de personeelskosten in verband met de controle en het opleggen van bestuurlijke boetes dan wel last onder dwangsom, dat deze kosten geraamd zijn op Afl. 102.044,-. Hierbij is niet aangegeven of dit een eenmalig bedrag is, of dat het hier een (jaarlijks) terugkerend bedrag betreft. Daar tegenover staan de inkomsten van verbeurde dwangsommen en bestuurlijke boeten die het Land – ingevolge het ontwerp - toekomen. Dit positieve effect (in de vorm van inkomsten) voor het Land wordt echter niet meegenomen in de financiële paragraaf.

Dienaangaande wordt opgemerkt dat de kosten gemoeid met handhaving van de voorschriften van dit ontwerp zullen worden meegenomen in de begroting voor het dienstjaar 2023. Eerder is vermeld dat voor de handhaving een geheel nieuwe entiteit zal worden opgericht. De exacte omvang hiervan dient nog in beeld te worden gebracht. Nochtans wordt opgemerkt dat het onmogelijk is om reeds nu aan te geven wat de te verwachten inkomsten aan verbeurde dwangsommen en bestuurlijke boetes zijn. Het is immers niet bekend in welke mate de betrokken voorschriften zullen worden overtreden. Het spreekt voor zich dat daarvoor eerst overtredingen moeten worden geconstateerd.

- 1.24 Evenmin is aangegeven in hoeverre met deze financiële gevolgen rekening zal worden gehouden in de vastgestelde begroting 2021, dan wel toekomstige begrotingen van het Land, alsmede uit welke middelen de uitgaven gedekt zullen worden. Tot slot zal moeten worden aangegeven of de voornoemde bedragen de totale kosten voor de KvK zullen dekken als gevolg van de implementatie van de aanbevelingen 24 en 25 van de FATF, of dat deze instantie zelf hiervan nog een deel zal moeten financieren.

De Raad constateert op basis van bovengenoemde bevindingen dat de financiële paragraaf tekortschiet en hij aldus in zijn doelmatigheidstoets wordt bemoeilijkt. Het is noodzakelijk deze paragraaf met inachtneming van het voorgaande aan te passen teneinde te voldoen aan artikel 6 van de Comptabiliteitsverordening (AB 1989 no. 72).

Dienaangaande wordt nogmaals opgemerkt dat de financiële paragraaf naar aanleiding van deze opmerkingen van de Raad is aangepast. Gelet op het tijdsverloop zullen de kosten die aan de invoering van dit ontwerp zijn verbonden, evenwel deels worden meegenomen in de begroting voor het dienstjaar 2022 en deels in de begroting voor het dienstjaar 2023. Dit laatste geldt met name voor de handhaving en de exploitatiekosten van de Kamer, totdat zij zelf in staat zal zijn om de kosten van het ubo-register te dekken.

2. Ontwerp-landsverordening

Ondernemingen en rechtspersonen

- 2.1 De Raad constateert dat de begrippen 'onderneming' en 'rechtspersoon' niet nader in het ontwerp worden gedefinieerd. Volgens de toelichting komt de definitie van rechtspersonen van de FATF overeen met de ondernemingen en rechtspersonen waarop de inschrijving in het handelsregister betrekking heeft, zijnde ondernemingen die in Aruba zijn gevestigd en rechtspersonen die volgens hun statuten hun zetel in Aruba hebben, en dat daarom voorgesteld wordt om ten aanzien van ondernemingen en rechtspersonen die in het handelsregister moeten worden ingeschreven, ook informatie op te nemen over hun UBO. De Raad neemt hierbij derhalve aan dat – voor zover hier van belang – publiekrechtelijke rechtspersonen uitgezonderd zullen zijn van deze verplichting (zie artikel 2, tweede lid, van de HRV).

Deze aanname van de Raad is juist. Publiekrechtelijke rechtspersonen worden ingesteld bij landsverordening ter uitoefening van een publieke taak. Hun zeggenschapsstructuur kan worden geacht genoegzaam bekend te zijn. Hierdoor bestaat er geen noodzaak tot registratie.

- 2.2 Vervolgens merkt de Raad op dat in de artikelsgewijze toelichting op voorgesteld artikel 12b van de HRV (artikel I, onderdeel I) wordt aangegeven dat het concreet gaat om in Aruba opgerichte NV's, VBA's, coöperaties, onderlinge waarborgmaatschappijen, stichtingen en verenigingen met volledige rechtsbevoegdheid, personenvennootschappen, maar ook om

verenigingen zonder volledige rechtsbevoegdheid, die op grond van artikel 2a, tweede lid van de HRV zijn opgenomen in het handelsregister, en trusts. Deze opmerking behoeft geen bespreking.

- 2.3 De Raad merkt in punt 2.3 op dat, nu het criterium ‘vestiging’ een ruimer criterium is dan het oprichtingsbegrip, de vraag rijst welk van deze twee criteria zal worden gehanteerd ter bepaling van de verplichting tot opgave van de UBO-informatie. Indien zal worden uitgegaan van het vestigingsbegrip dan wel zetelbegrip rijst de vraag of buitenlandse rechtspersonen met een hoofd- of nevenvestiging in Aruba, dan wel buitenlandse rechtspersonen die hun (statutaire) zetel naar Aruba hebben verplaatst, onder deze verplichting zullen vallen.

Daarnaast wordt door de Raad de vraag gesteld – indien beoogd wordt om entiteiten die geen verplichte inschrijving kennen buiten de reikwijdte van het ontwerp te plaatsen – waarom een vereniging zonder volledige rechtsbevoegdheid de verplichting tot opgave van de UBO-informatie wordt opgelegd. Ten slotte is naar het oordeel van de Raad zonder nadere toelichting onduidelijk of bijvoorbeeld de eenmanszaak onder het begrip ‘onderneming’ zal vallen en bijvoorbeeld verenigingen van eigenaren en kerkgenootschappen onder het begrip ‘rechtspersoon’.

De Raad acht het noodzakelijk dat de toelichting deze vraagpunten adresseert en adviseert met het oog op de rechtszekerheid de begrippen ‘onderneming’ en ‘rechtspersoon’ duidelijk te definiëren in het ontwerp en eventueel in de toelichting op voorgesteld artikel 12b van de Handelsregisterverordening aan te geven welke ondernemingen en rechtspersonen worden uitgezonderd van de verplichting tot opgave van de UBO-informatie.

Ten aanzien van het eerste deel van deze opmerking van de Raad wordt geantwoord dat uit de artikelen 2 en 2a en 12b van de Handelsregisterverordening volgt dat ook in het handelsregister ingeschreven buitenlandse ondernemingen (die dus in Aruba zijn gevestigd) en rechtspersonen (die hun zetel naar Aruba hebben verplaatst) tot opgaaf van hun ubo verplicht zijn. Hiernaast is voorgesteld artikel 12b naar aanleiding van het tweede deel van de opmerking van de Raad aangepast, in die zin dat eenmanszaken, verenigingen zonder volledige rechtsbevoegdheid, verenigingen van eigenaren en overige privaatrechtelijke rechtspersonen van de verplichte opgaaf van hun ubo worden uitgezonderd. Tot slot wordt opgemerkt dat ik het niet noodzakelijk oordeel om de begrippen ‘onderneming’ en ‘rechtspersoon’ te definiëren. Ook in de Nederlandse Handelsregisterwet 2007 is geen inhoudelijke definitie opgenomen van dit begrip, nu in de jurisprudentie reeds is bepaald dat onder onderneming wordt verstaan ‘iedere eenheid die een economische activiteit uitoefent’. Wat betreft rechtspersonen is eerder vermeld dat het in de Handelsverordening gaat om privaatrechtelijke rechtspersonen¹, waarvan bekend is welke deze zijn.

¹ Publiekrechtelijke rechtspersonen zijn op grond van artikel 2, tweede lid, onderdeel a, van de Handelsregisterverordening uitdrukkelijk van toepasselijkheid uitgesloten.

- 2.4 In punt 2.4 merkt de Raad op dat het ontwerp tevens strekt tot het invoeren van de verplichting tot het bijhouden en registreren van informatie over de UBO van trusts. In dit verband noemt de toelichting aanbeveling 25 van de FATF welke ziet op 'transparency and beneficial ownership of legal arrangements' en waarin 'legal arrangements' gedefinieerd wordt als 'express trusts or other similar legal arrangements'. De Raad constateert echter dat dit laatste deel van deze definitie ('of andere soortgelijke juridische structuren') niet voorkomt in dit ontwerp, terwijl deze toevoeging wel is meegenomen in de recente algehele herziening van de LWTF. Gelet hierop en mede ter waarborging van een juiste aansluiting met de LWTF, ware deze met de trust soortgelijke juridische structuren mee te nemen in het ontwerp.

Naar aanleiding van deze opmerking van de Raad zijn met de trust soortgelijke juridische structuren in het ontwerp meegenomen.

UBO-begrip

- 2.5 Naar aanleiding van de definitie van het UBO-begrip, zoals voorgesteld in artikel I, onderdeel A, merkt de Raad in punt 2.5 op dat deze definitie niet volledig aansluit bij de door de FATF gegeven omschrijving van dit begrip nu daarin tevens gesproken wordt over 'those persons who exercise ultimate effective control over a legal person or arrangement'. Ten einde meer aansluiting te krijgen met het UBO-begrip van de FATF adviseert de Raad in de omschrijving van dit begrip in het ontwerp mee te nemen dat ook een natuurlijk persoon die de uiteindelijke effectieve controle uitoefent over een rechtspersoon of een andere juridische entiteit als UBO wordt aangemerkt. Bij opvolging van deze aanbeveling acht de Raad het wenselijk dat in dat geval het begrip 'juridische entiteit' ('legal arrangement') ook wordt opgenomen in de definitiebepaling met bijbehorende omschrijving waarin op zijn minst duidelijk moet worden gemaakt welke rechtsvormen het hier betreft.

Te dien aanzien wordt opgemerkt dat de definitie van uiteindelijk belanghebbende naar aanleiding van dit advies van de Raad is aangepast. In aansluiting op mijn reactie in punt 2.5 heb ik in voorgesteld artikel A een definitie opgenomen van 'soortgelijke juridische constructies'. De memorie van toelichting is dienovereenkomstig aangepast. Ik verwijs naar de pagina's 4 en 5.

- 2.6 De consequentie van de voorgestelde algemene definitie van UBO is dat onduidelijk is wie als uiteindelijk belanghebbende zal worden aangemerkt. De toelichting gaat hier niet op in en met name niet op de uitwerking van dit begrip. Zo is onduidelijk of aangesloten zal worden bij het in de aanbevelingen van de FATF genoemd percentage van 25% zeggenschap en of per type vennootschap of andere juridische entiteit bepaald zal worden wie in elk geval dient te worden beschouwd als uiteindelijk belanghebbende. Nu dit een essentieel onderdeel is van de voorgestelde regeling, acht de Raad het noodzakelijk dat de toelichting meer duidelijkheid verschaft over het UBO-begrip en de (praktische) uitwerking daarvan en aan

te geven hoe – gelet op de samenhang met de LWTF – een eenduidige toepassing zal worden gewaarborgd.

Geadviseerd wordt om in de toelichting concreet in te gaan op het UBO-begrip en voormeld vraagpunt te adresseren, zo nodig met aanpassing van het ontwerp.

Eerder is opgemerkt dat een aantal onderwerpen, waaronder de vaststelling van de omvang van het economisch belang van de uiteindelijk belanghebbende, nog nadere regeling in een landsbesluit, houdende algemene maatregelen, behoeft. Dit ontwerp-landsbesluit, houdende algemene maatregelen, zal aan de Raad ter advisering worden voorgelegd. Volstaan wordt met de vermelding dat het in ieder geval niet de bedoeling is dat van de door de Raad genoemde percentages zal worden afgeweken. Het ontwerp zelf behoeft op dit punt geen aanpassing.

Commanditaire vennoten

- 2.7 In artikel I, onderdeel E, van het ontwerp wordt voorgesteld om artikel 3 van de HRV te wijzigen. Ingevolge het nieuwe tweede lid van artikel 3 rust – voor zover hier van belang – de verplichting tot inschrijving voor wat betreft de vennootschap onder firma of een commanditaire vennootschap op ieder der vennoten behalve, zo die er zijn, op commanditaire (lees: stille) vennoten. De toelichting stelt echter dat deze verplichting ook rust op de commanditaire vennoten. Gezien de eigenstandige positie van de stille vennoot wordt aanbevolen om de toelichting in overeenstemming met het ontwerp te brengen.

De memorie van toelichting is op dit punt aangepast.

Opgaaf aantal werkzame personen

- 2.8 Gelet op mijn reactie in punt 1.16 tot en met 1.21 kan de opmerking van de Raad in punt 2.8 en punt 2.9 buiten beschouwing blijven.

Terugmeldplicht

- 2.10 De Raad merkt ik punt 2.10 op dat voorgesteld wordt om in het nieuwe artikel 12d van de HRV (artikel I, onderdeel I), een terugmeldplicht voor de aangewezen bevoegde autoriteiten te regelen. Deze verplichting zal niet gelden voor de FIU en de CBA. Hoewel niet nader toegelicht, acht de Raad de uitsluiting van de FIU in dit verband voorstelbaar, nu dienstverleners hun ongebruikelijke transacties moeten melden bij de FIU en deze instantie (na een nadere analyse) deze ongebruikelijke transacties als verdacht kan aanmerken en overdragen aan de (bijzondere) opsporingsinstanties en/of de veiligheidsdienst. Een terugmeldplicht voor de FIU zou deze taakstelling doorkruisen. Echter zonder nadere toelichting is het voor de Raad niet duidelijk waarom – naast de FIU – de CBA ook van deze terugmeldplicht wordt uitgezonderd. Geadviseerd wordt om in de toelichting nader te motiveren waarom de CBA van de terugmeldplicht wordt uitgezonderd.

Te dien aanzien wordt vooropgesteld dat het ubo-register strekt tot het voorhanden hebben van accurate en actuele informatie van uiteindelijk belanghebbenden van rechtspersonen en ondernemingen om zo het witwassen van geld en het financieren van terrorisme tegen te gaan. De CBA is de verantwoordelijke toezichthouder van de LWTF en is ook bevoegd om bestuursrechtelijk op te treden. Het verhoudt zich niet met de taak van de CBA als toezichthouder van de LWTF – onder wiens toezicht meldingsplichtige dienstverleners een cliëntenonderzoek verrichten – om op grond van het voorliggende ontwerp een terugmeldplicht te worden opgelegd. Ik acht dit in ieder geval wenselijk noch proportioneel. De memorie van toelichting heb ik op pagina 8 met het voorgaande uitgebreid.

- 2.11 Het is voor de Raad zonder nadere toelichting voorts onduidelijk op welk tijdstip terugmelding naar de KvK dient plaats te vinden. Deze onduidelijkheid bestaat ook ten aanzien de in het tweede lid geregelde uitzonderingsmogelijkheid, indien nakoming van de in het eerste lid geregelde verplichting de uitoefening van de wettelijke taak of bevoegdheid van de betreffende autoriteit zou doorkruisen. Ten aanzien daarvan vermeldt de toelichting slechts dat terugmelding in een later stadium (bijvoorbeeld na afloop van het onderzoek) alsnog gedaan moet worden. Geadviseerd wordt om in de toelichting de nodige duidelijkheid hierover te verschaffen en eventueel het ontwerp aan te passen.

Dienaangaande wordt opgemerkt dat terugmeldingen bijdragen aan een accuraat, toereikend en actueel register. Het terugmelden van een geconstateerde discrepantie dient dan ook te allen tijde te geschieden, op een moment dat een dergelijke terugmelding passend is en de taken van de betreffende bevoegde autoriteit niet onnodig worden doorkruist. Bevoegde autoriteiten dienen dan ook, indien zij bij gebruik van de aan hen verstrekte ubo-informatie ontdekken dat de in het ubo-register opgenomen informatie afwijkt van de informatie die zij voorhanden hebben, hiervan in beginsel direct melding te maken. Een dergelijke melding kan echter worden uitgesteld, indien dit de taken van de bevoegde autoriteiten op dat moment zou doorkruisen. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn indien een terugmelding de resultaten van een lopend onderzoek zou kunnen schaden. Op het moment dat een terugmelding de taken van de betreffende bevoegde autoriteit niet meer doorkruist, dient de terugmelding alsnog gedaan te worden. De memorie van toelichting is op de pagina's 7 en 8 met het voorgaande uitgebreid.

- 2.12 De Raad merkt in punt 2.12 op dat ook wordt voorgesteld om een overeenkomstige terugmeldplicht voor de dienstverleners te regelen in de LWTF (zie artikel II, onderdeel B; het nieuwe artikel 18c). Ten aanzien daarvan rijst de vraag of bij het bepalen van de kring van dienstverleners – die deze verplichting zullen moeten uitvoeren – de verschillende taken en hoedanigheden van elke specifieke dienstverlener (de klassieke geheimhouders (advocaat

en belastingadviseur) versus notaris en accountant) in ogenschouw zijn genomen. De toelichting dient nader te motiveren hoe de afweging ter bepaling van deze kring van dienstverleners tot stand is gekomen.

Te dien aanzien wordt opgemerkt dat advocaten en notarissen voor bepaalde werkzaamheden binnen de reikwijdte van de LWTF vallen. De LWTF is bijvoorbeeld niet van toepassing als een advocaat of notaris werkzaamheden verricht ter bepaling van de rechtspositie van zijn cliënt. Voor zover de werkzaamheden van advocaten en notarissen onder de reikwijdte van de LWTF vallen, zijn zij verplicht geconstateerde discrepanties te melden. Om te verduidelijken dat zij dan vrij zijn om hieraan te voldoen, wordt in het voorgestelde derde lid van artikel 18c expliciet bepaald dat de geheimhoudingsplicht niet van toepassing is bij de naleving van deze wettelijke plicht. Gelet op artikel 35, zevende lid, van de LWTF is het voorgaande ook geregeld voor belastingadviseurs en accountants. De toelichting is met het voorgaande op pagina 23 aangevuld.

Bestuurlijke boete en last onder dwangsom

- 2.13 De Raad merkt in punt 2.13 op dat in artikel I, onderdeel N, van het ontwerp wordt voorgesteld om een nieuw artikel 19a in te voegen in de HRV, dat zowel de last onder dwangsom als de bestuurlijke boete regelt. Deze koppeling acht de Raad ongewenst vanwege het feit dat er sprake is van bestuurlijke sancties met een volstrekt verschillend rechtskarakter. Derhalve wordt geadviseerd om de last onder dwangsom en de bestuurlijke boete separaat te regelen in het ontwerp.

Dienaangaande wordt opgemerkt dat de last onder dwangsom en de bestuurlijke boete thans in een reeks bijzondere landsverordeningen probleemloos in één artikel worden geregeld. Bijzondere bepalingen die enkel verband houden met de bestuurlijke boete, die gezien haar rechtskarakter met meer waarborgen moet zijn omkleed, worden daarentegen apart geregeld. Ik verwijs hierbij naar onder meer de LWTF, de Landsverordening bestuurlijke handhaving arbeidswetgeving en recentelijk de Landsverordening tot wijziging van de Prijzenverordening (invoering bestuurlijke handhaving) (AB 2021 no. 182). Op grond van het voorgaande heb ik het advies van de Raad niet opgevolgd.

Trust

- 2.14 In het voorgestelde nieuwe artikel 18a van de HRV (artikel II, onderdeel B) wordt onder meer verwezen naar de trust als bedoeld in de artikelen 2, 2a en 2b van de HRV. De Raad constateert echter dat artikel 2 van de HRV niet zal worden gewijzigd met het ontwerp en dientengevolge – voor zover hier van belang – de begrippen ‘trust’ en ‘rechtspersoon’ niet zijn meegenomen. Geadviseerd wordt om deze technische aanpassing in het ontwerp door te voeren ten aanzien van artikel 2 van de HRV.

Dienaangaande wordt opgemerkt dat het zinsdeel “de artikelen 2, 2a en 2b” naar aanleiding van deze opmerking van de Raad uit het ontwerp is verwijderd. Bij nader inzien veroorzaakte deze toevoeging voor onduidelijkheid. In het desbetreffende artikel wordt in ieder geval bedoeld ondernemingen, rechtspersonen, trusts en soortgelijke juridische constructies in de zin van de Handelsregisterverordening.

3. Memorie van toelichting

De Raad mist in de toelichting een bespreking van het vraagpunt of – en zo ja, op welke grondslag – er een vergoeding gevraagd zal worden van de bevoegde autoriteiten en/of de dienstverleners voor de verstrekking van de UBO-informatie alsmede de hoogte daarvan. De toelichting ware hierop in te gaan.

Ten aanzien hiervan wordt verwezen naar de artikelen 18 en 19 van het Handelsregisterbesluit (HRB). Op grond van artikel 18 is inzage voor eenieder kosteloos en in artikel 19 worden vergoedingen vastgesteld voor het verstrekken van gewaarmerkte afschriften en uittreksels en het doen van schriftelijke mededelingen. In het ontwerp is ten aanzien van de bevoegde autoriteiten en dienstverleners geen uitzondering gemaakt voor het betalen van deze vergoedingen, waarvoor zij op grond van artikel 19 van het HRB de daarin genoemde bedragen (vooralsnog) verschuldigd zijn. De memorie van toelichting is op pagina 7 met een korte passage ter zake aangevuld.

4. Voorstellen voor redactionele verbeteringen

De voorstellen van de Raad voor redactionele verbeteringen zijn in de tekst van het ontwerp en in de memorie van toelichting verwerkt, met uitzondering van de suggesties van de Raad om overal in het ontwerp of de memorie van toelichting de vindplaats van wettelijke regelingen toe te voegen. Deze toevoeging is voor wettelijke regelingen die voorzien zijn van een citeertitel niet vereist.

Ik veroorloof mij derhalve u het gewijzigde ontwerp van de landsverordening en de daarbij behorende gewijzigde memorie van toelichting, wederom te doen toekomen en u in overweging te geven het ontwerp aan de Staten ter goedkeuring aan te bieden.

De minister van Algemene Zaken, Innovatie, Overheidsorganisatie, Infrastructuur en Ruimtelijke Ontwikkeling,

